

Lourdes, Grot, 7 mei 2015

Maria laat er geen gras over groeien. Van de aartsengel heeft zij te horen gekregen dat ze de moeder van Gods Zoon zal worden. Met vreugde aanvaardt zij haar zending. Meteen daarna reist ze met spoed en enthousiasme naar de stad waar haar nicht Elizabeth woont. Het is een reis van zo'n 100 km in het bergland, geen kleinigheid voor een zwangere vrouw. Waarom onderneemt ze met spoed deze reis die ook nog eens ze te voet moet afleggen? De aartsengel Gabriël heeft haar verteld dat Elizabeth, ondanks haar hoge leeftijd, al zes maanden zwager is. Dit schept voor haar een ongemakkelijke situatie. Om deze reden wil Maria haar opzoeken en bijstaan.

Dit is onderdeel van haar zending. Zo brengt zij de werken van barmhartigheid in praktijk die bij het uitdragen van het Evangelie horen. Maar daarbij blijft het niet. Want zij brengt Elizabeth een geschenk dat alles overtreft en dat alleen zij kan geven. Ze komt niet alleen. Degene namens Wie zij werken van barmhartigheid verricht, neemt zij mee in Persoon: Maria is zelf ook zwanger en wel van Jezus. Door de inwerking van de Heilige Geest beseft Elizabeth dat Maria haar Christus brengt: "Waaraan heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt?" En ook haar nog ongebornen zoon, Johannes de Doper, herkent Jezus en laat dat merken door heftig te bewegen in de schoot van zijn moeder, zo vermeldt het Evangelie van Lucas (Luc. 1,39-45).

Maria is in bepaalde opzichten te vergelijken met een ciborie. Dit is een kelk die de hosties bevat die na de Eucharistieviering overblijven en in het tabernakel worden bewaard. Vaak is een ciborie van kostbaar edelmetaal, zilver of goud, en rijk versierd. Daarmee brengen we ons besef tot uitdrukking dat onder de gedaante van brood Christus, dus God, aanwezig is. Omdat Maria tijdens haar zwangerschap Christus in zich draagt, dringt zich de vergelijking met een schitterende ciborie op. Daardoor brengt zij Hem naar Elizabeth en naar ons.

Ook wij worden als christenen erop uitgezonden om Christus persoonlijk naar onze medemensen te brengen. Door de Eucharistie worden ook wij dragers van Christus. Onder de gedaante van het ongedesemd brood van de hostie ontvangen wij Christus persoonlijk en dragen we Hem met ons mee. We nemen Hem na de H. Mis met ons mee naar huis, ons dagelijks leven en de medemensen die we ontmoeten. Evenals Maria hebben ook wij de zending om Christus naar onze medemensen te brengen.

Zoals het goud of zilver van de ciborie een teken is dat zij Christus in zijn Eucharistische aanwezigheid bevat, zo is het zaak dat mensen ook aan ons kunnen zien dat wij dragers van Christus zijn en we Zijn aanwezigheid in ons uitstralen. Daardoor maken we onze zending waar. Het besef dat we Christus dragers zijn, mag ons met vreugde vervullen. De Eucharistie, waarin we Christus Zelf ontvangen, is immers de meeste kostbare gave die we kunnen ontvangen. Maar het is een gave die ook een *opgave* inhoudt. Het is zaak dat we over die vreugde om de aanwezigheid van Christus in ons durven spreken. En onze medemensen laten weten dat die vreugde ook voor hen is weggelegd. Maar dat kunnen we alleen op vruchtbare wijze als wij als het ware zelf door onze wijze van leven naar het

voorbeeld van Maria iets van een ciborie hebben, die waardig is de hostie te bevatten. Amen.